

Autóbusztörvény és magánjog. A közhasználatú gépjárművállalatokról szóló 1930:XVI. t.-c. két érdekes magánjogi szabályt tartalmaz.

A 21. §. harmadik bekezdése szerint: „Az engedélyezett közhasználatú gépjárművállalat állomásjelző tábláinak közterületeken, házakon, kerítésekén, ezek állagának és használhatóságának sérelme nélkül, hatósági engedély alapján való elhelyezését az érdekelték túrni kötelesek. Ezért ellenértéket követelni nem lehet.“ Szolgálat ex lege, a használát egy faja.

A 24. §. első bekezdése szerint a rendszeres járatokra adott engedélyt a kereskedelemügyi miniszter megvonhatja, „ha a rendszeres járat útvonalán, vagy lényegileg azonos forgalomra szolgáló útvonalokon új közforgalmú vasút létesül.“ A szakasz második bekezdése szerint: „Az engedélynek az előző bekezdés értelmében történt megvonása esetén az engedélyest, a vassal szemben, amelynek javára a visszavonás szól, teljes kártérítés illeti meg. A kártérítés mértékét meg egyezés híján a bíróság állapítja meg.“ Nyilvánvaló, hogy a kár összegének megállapítása perben történik, mivel a törvény — szemben a kisajátítási, kártalanítási eljárással — perenkívüli eljárást nem provideál.

Dr. Vági József

A magyar-osztrák végrehajtási jogsegélyegyezmény (1914:42. t.-c.) nem gondolt a kölcsönös végrehajtásnak egy oly esetben való statuálására, amely pedig egész természetesen kínálkozott a kölcsönösségnek az Egyezmény által megvonott keretei között, tehát anélkül, hogy oly területen rendelt volna végrehajtást, amelyen valamely politikai vagy gazdasági megfontolás folytán nem kívánt talán.

Tegyük fel, hogy magyar bíróság osztrák bírói ítélet alapján elrendelte és foganatosította a végrehajtást, Tudjuk, hogy a végrehajtás elrendelése ellen a kötelezett fél kifogással élhet (14. cikk), ha a perbíróság nem az Egyezmény által megkívánt illetékességi okok valamelyike alapján járt el, ha a kereset kézbesítése szabálytalan volt, ha az ítélet végrehajtása a közrendbe ütközik, ha az osztrák bírói ítélet hatálya megszűnt stb. stb. A végrehajtást szenvedő kifogása folytán a bíróság tárgyalást tart (16. cikk), és ha már most annak, illetve azoknak eredményeként a végrehajtás elrendelése iránti kérelmét elutasítja, *költségekben marasztalja végrehajtatót.* Amde ezen perköltségekben marasztaló határozatnak a megkereső államban (vagyis példa szerint: Ausztriában) való végrehajtására az E. szerint nincs alap, noha úgy gondolom, ezen határozat végrehajtására ki kellene terjednie a kölcsönös végrehajtás lehetőségének. Ter-